

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Bălți, Ioniță Tatiana, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 16 februarie 2022 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, în privința inculpatei

Zelinschi Irina XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>13.07.2021 - 16.02.2022,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>07.03.2022 - 04.05.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>14.07.2022 - 17.10.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 16 februarie 2022, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Zelinschi Irina a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu ***încetarea procesului penal*** în corespundere cu art. 107 Cod penal, în legătură cu amnistia, cu ***înlăturarea răspunderii penale***.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Zelinschi Irina, acționând cu intenție și în interes material, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, la 19 mai 2021, în prima jumătate a zilei, în timp ce la domiciliul ei din XXXXXXXX, XXXXX, a venit în oșpeție cunoscută sa Popa Nadejda și, folosindu-se de faptul că la rugămintea ei, Popa Nadejda a ieșit să ducă gunoiul, iar geanta pe care o avea la sine a lăsat-o fără supraveghere în apartament, știind că nu este observată de nimeni, prin acces liber, a sustras pe ascuns din gentuța părții vătămate mijloace bănești în sumă de 1800 lei, cauzându-i părții vătămate Popa Nadejda o daună materială în proporții considerabile în sumă de 1800 lei.

Instanța a reținut, că inculpata a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată și acțiunile urmează a fi încadrate, astfel, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, inculpata a pledat pentru aplicarea legii amnistiei.

Conform art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

În temeiul art. 66 lit. p) și art. 72 alin. (3) lit. o) din Constituția Republicii Moldova, la 24.12.2021 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea în vigoare de la publicare la 31.12.2021 M.O 325-333.

Potrivit art. 1 alin. (1), (4) al Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2-5, 7, 8. Aplicarea amnistiei față de persoanele bănuite, învinuite se decide de procuror, la faza de urmărire penală, iar față de persoanele inculpate care cad sub incidența art. 2 alin. (4) - de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Conform art. 2 alin. (1), (3) procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

Astfel, infracțiunea comisă de inculpată este una mai puțin gravă, se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani și aceasta și-a dat acordul scris la încetarea procesului în baza amnistiei, fiind întrunite cerințele stipulate în actul amnistiei.

Potrivit art. 332 alin. (1), (4), (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Sentința de încetare a procesului penal poate fi atacată cu apel sau, după caz, cu recurs în instanța ierarhic superioară, în modul prevăzut de prezentul cod. În cazul

prevăzut la art. 275 pct. 4) încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Or, în privința inculpatei sunt aplicabile prevederile art. 107 Cod penal și art. 285 Cod de procedură penală, fiind stabilit temei pentru încetarea procesului penal în legătură cu amnistia - Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în vigoare de la publicare la 31.12.2021 M.O 325-333.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Cîrma Cristina, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu absolvirea de executarea pedepsei în temeiul Legii nr. 243 cu privire la amnistie.

Apelanta a invocat că potrivit art. 107 Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Conform art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute de art. 275 pct. 4)-9 din prezentul cod.

Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia.

Aplicarea amnistiei nu constituie temei de reabilitare a persoanei, prin urmare, instanța a recunoscut-o pe Zelinschi Irina vinovată de comiterea faptei imputate.

Însă, unica soluție care poate fi adoptată de către instanța de judecată, în cazul solicitării aplicării amnistiei, este sentința de condamnare, conform art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei.

Astfel, adoptarea sentinței de încetare a procesului penal pe motivul intervenirii amnistiei este ilegală, deoarece art. 107 Cod penal stabilește că amnistia este actul care are ca efect înlăturarea de pedeapsă penală, iar în speță, inculpata a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu înlăturarea răspunderii penale, fapt ce nu este posibil în cazul încetării procesului penal.

Legea nr. 243 privind amnistia prevede doar absolvirea de pedeapsă a inculpatului, nu se referă și cu privire la soarta obiectelor infracțiunii, iar instanța de fond s-a expus prin sentința de încetare asupra corpului delict, anexat la dosar.

Totodată, art. 389 Cod de procedură penală este unica normă procesuală care permite recunoașterea persoanei culpabile de comiterea unei infracțiuni (art. 285 alin. (2), 275 pct. 4) Cod de procedură penală).

Astfel, norma art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală este considerată una caducă care, deși se regăsește în cod, este inaplicabilă, întrucât contravine celorlalte prevederi ale Codului penal și procedură penală, încălcând grav drepturile celorlalte părți.

În același timp, față de inculpată sunt aplicabile prevederile art. 1 din Legea nr. 243 cu privire la amnistie, iar acuzarea a susținut poziția instanței de judecată cu privire la examinarea cauzei penale în privința lui Zelinschi Irina în procedură

simplificată, cu constatarea vinovăției acesteia, contestând sentința de încetare a procesului penal.

Or, instanța de fond urma să adopte o sentință de condamnare în baza art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, cu stabilirea pedepsei și, întrucât inculpata întrunea condițiile Legii nr. 243 cu privire la amnistie, cu absolvirea acesteia de la executarea pedepsei conform art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că ***soluția primei instanțe de încetare a procesului penal este justă***, în cazul inculpatei fiind întrunite condițiile stipulate expres de această lege.

Conform art. 391 pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă: dispoziția de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază achitarea sau încetarea procesului.

Astfel, potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Respectiv, potrivit art. 285 alin. (1) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finisare a acțiunilor procedurale, în cazul în care, pe temei de nereabilitare, legea împiedică continuarea acesteia, temeiurile de nereabilitare fiind expres prevăzute la alin. (2), care stabilește că încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)-9) din prezentul cod, precum și (...).

Iar art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală prevede că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Deci, este justă și corectă soluția instanței de fond de încetare a procesului penal cu înlăturarea răspunderii penale a inculpatei pentru furtul comis la 29.05.2021.

5. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Bălți, Ioniță Tatiana, declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurenta invocă că potrivit prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Temeiul la care fac referire instanțele de fond și de apel nu este prevăzut de art. 391 Cod de procedură penală, inclusiv pct. 6) al acestui articol nu prescrie liberarea de pedeapsă în legătură cu amnistia și încetarea procesului penal, or, temeiurile care exclud efectuarea urmăririi penale sunt prevăzute în art. 275 Cod de procedură penală, printre acestea și existența altor circumstanțe prevăzute de lege

care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală. Iar pct. 9) repetă conținutul pct. 6) al art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, însă cu o importantă concretizare, și anume, că alte circumstanțele care exclud sau condiționează efectuarea urmăririi penale, trebuie să fie prevăzute de lege.

Prin urmare, în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243, este necesară adoptarea unei sentințe de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

Astfel, instanța de apel urma să caseze sentința, să stabilească pedeapsă inculpatei conform principiilor de individualizare a pedepsei și să o libereze de pedeapsă fără să înceteze procesul penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când acesta este expus neclar, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1)-(8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată **în conformitate** cu prevederile prezentului cod, **exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale**. Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)-9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală **nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă**. Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă **în ședința preliminară** s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în

cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal **nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.** Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței **de condamnare**, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă **cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei** conform art. 107 din Codul penal. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului.** În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale [Codului penal](#), ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **aplicarea amnistiei față de persoanele inculcate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei.** Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se

folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 5.*).

În pofida acestor prescripții legale, instanța de fond, dispunând neclar și divergent în dispozitiv că: „*Zelinschi Irina se recunoaște vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal... se încetează procesul penal în legătură cu amnistia, cu înlăturarea răspunderii penale*”, nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală, enunțate supra (*pct. 1., 2. din decizie*).

Ori, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală prevede clar că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Prin urmare, normele cu caracter procesual din respectiva Lege cu privire la amnistie, sunt aplicabile doar în măsura în care nu contravin Codului de procedură penală.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) - (8), 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (*art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) CPP*).

Ulterior însă, dat fiind că **procedura continuă în mod obișnuit** (*art. 332 alin. (5) CPP*), instanțele **de fond și de apel** (*art. 413 al. (1), art. 415 al. (1) pct. 2), 419 CPP*), hotărăsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea **sentinței** sau **deciziei de condamnare**, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - **cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei** (*art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 CPP*).

În același timp, art. 391 Cod de procedură penală (*Sentința de încetare a procesului penal*), **nu prevede** că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta **o sentință de încetare** a procesului penal **în cazul aplicării actului amnistiei**, cât, de altfel, și a prescripției.

Ori, aceste două **cazuri de nereabilitare** a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (*art. 332 al. (5), 384 CPP*), doar în cadrul adoptării unei **sentințe** sau **deciziei (instanței de apel) de condamnare**, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului **în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală**, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (*art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) - (8) CPP*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor judecând examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuri de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, constatând, la fel, sumar, neclar și divergent că: „...*soluția primei instanțe de încetare a procesului penal este justă...*”, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și repetate în recursul ordinar, în special că: „...*instanța de fond urma să adopte o sentință de condamnare în baza art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea acesteia de la executarea pedepsei...*” (*pct. 3., 5. din decizie*).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Bălți, Ioniță Tatiana, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2022, în privința inculpatei Zelinschi Irina XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 28 octombrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico